

## Preventieve aanpak

Willen we een gezond pedagogisch klimaat realiseren dan zal er op school ( in de groep) gericht aandacht besteed moeten worden aan de ontwikkeling van sociaal-emotionele vorming en sociaal-emotionele weerbaarheid van kinderen.

In de hele school werken we daarom met de kanjertraining, een methode voor sociaal-emotionele vorming. Alle leerkrachten van De Rank zijn opgeleid door mensen van het Instituut voor Kanjertrainingen. De kanjertraining gaat uit van vijf uitgangspunten:

1. we vertrouwen elkaar
2. we helpen elkaar
3. niemand speelt de baas
4. niemand lacht uit
5. niemand doet zielig

In de kanjertraining wordt gebruik gemaakt van vier gedragstypen. De Kanjer (witte pet), de Vlerk (zwarte pet), de Aap (rode pet) en het Konijn (gele pet). Kinderen gedragen zich, evenals volwassenen, verschillend in verschillende situaties. Ze zijn dus geen gedragstypetje, maar gedragen zich als gedragstype. In de klas worden verhalen en gespreks- en oefensituaties gebruikt die aangegeven worden in de methode. Hierbij worden ook de vier petten gebruikt die in elk lokaal aanwezig zijn.

## Signalering

Wanneer pestgedrag zich toch voordoet is een tijdige signalering erg belangrijk.

Leerkrachten dienen daarom een “antenne” te hebben voor signalen van pestgedrag en deze serieus te nemen. Ouders die de leerkracht melden dat hun kind slachtoffer is van pestgedrag, worden serieus genomen.

Wanneer de leerkracht pestgedrag signaleert stelt hij/zij dit gedrag in de groep aan de orde en neemt er duidelijk stelling tegen. De leerkracht stelt de volgende personen op de hoogte van het pestprobleem:

- de ouders van het gepeste kind
- de ouders van de pester
- de interne begeleider

## Aanpak bij pestgedrag

De leerkracht stelt een plan van aanpak op volgens het z.g. “5-sporenbeleid”. Dit plan is gericht op alle betrokkenen door hulp te verlenen via 5 aandachtsgebieden:

1. de ouders, door over het pesten te praten
2. de leerkracht, die pestgedrag in de klas aan de orde stelt
3. de pester, door hem op zijn gedrag aan te spreken
4. het gepeste kind, door te luisteren naar zijn verhaal en hem serieus te nemen.
5. de zwijgende groep leerlingen, door hen aan het praten te krijgen en stelling te laten nemen.

### 1. De ouders:

De leerkracht neemt snel contact op met de ouders van zowel dader als slachtoffer. In overleg met de ouders stelt de leerkracht een plan van actie op. Op school is een folder beschikbaar met tips en adviezen voor ouders van pesters en gepeste kinderen.

### 2. De leerkracht:

De aanpak van pestgedrag wordt door de leerkracht aan de orde gesteld als een probleem

van de groep. Het met elkaar in gesprek brengen van dader en slachtoffer alleen, heeft onvoldoende effect. De “zwijgende middengroep” (de groep die het ziet gebeuren, maar niet tussenbeide komt) zal door de leerkracht gemobiliseerd moeten worden om stelling te nemen tegen het pestgedrag.

Ook de niet confronterende methode kan toegepast worden (aanbeveling 4 Protocol)

### 3. De pester

Hulp aan de pester kan gegeven worden in de vorm van:

- een straffend gesprek
- een probleemoplossend gesprek
- een rollenspel
- een gesprek met de ouders
- een training in sociale vaardigheden
- schorsing of verwijdering

### 4. Het gepeste kind.

Het gepeste kind wordt in eerste instantie geholpen door de leerkracht die het kind laat merken dat het serieus genomen wordt. De leerkracht neemt in de groep stelling tegen het pestgedrag. Hulp kan verder bestaan uit gesprekken met het kind en de ouders.

Een sociale vaardigheidstraining kan voor sommige kinderen uitkomst bieden.

### 5. De zwijgende middengroep.

De leerkracht zal deze groep kinderen aan het praten moeten krijgen over het probleem en deze groep tot het inzicht moeten brengen dat zij een belangrijke schakel vormt in de oplossing van het probleem.

Gedurende de tijd dat het plan van aanpak loopt, vindt regelmatig afstemming plaats met ouders en interne begeleider. Mocht het plan van aanpak niet het gewenste resultaat hebben, dan treedt de leerkracht in overleg met de interne begeleider. In dit overleg wordt de mogelijkheid van externe hulp onderzocht. Deze hulp kan o. a. bestaan uit nadere observaties of onderzoek door de schoolbegeleider of een mogelijke verwijzing naar de afdeling jeugdgezondheidszorg van de GGD.